

MEDDELELSE

FRA

DET NORSKE MYRSELSKAP

Nr. 1.

Mars 1931

29de årgang.

Redigert av Det Norske Myrselskap ved torvingeniør A. Ordning.



ING. J. G. THAULOW ER DØD

VI skal ikke mere høre hans velformede foredrag akkompagnert av støtene av stokken hver gang et nytt lysbillede skulde frem.

Det norske Myrselskap har i ham mistet sin leder gjennem 27 år. Han viet selskapet alt sitt arbeide og blandt myrinteresserte over hele Norges land er ing. Thaulows navn og Det norske Myrselskap ett og det samme.

Å gi et resumé av hvad ing. Thaulow i de 27 år har utrettet for myrsaken er ikke lett. Som den uomtvistelig dyktige journalist og foredragsholder han var, har han ved sin pенн og sine foredrag vunnet meget for myrsaken, som ikke direkte kan taes og føles på. Han var jo også en av Det norske Myrselskaps stiftere.

I de første år av hans virksomhet var det særlig brenntorvindustriens reisning han arbeidet for. Han var da utrettelig i sin virksomhet for å få denne industri på føte. Ved foredrag, ved brenselsforsøk,

ved artikler i dagbladene var han en av de krefter, der hjalp denne industri til levelige vilkår før krigen.

Han var i alle år konsulent i myrtekniske spørsmål, ikke alene for Norge, men han blev også ved flere anledninger kalt som sakkyndig til utlandet.

Hans skepsis overfor alle foretagender, der ikke var prøvet i praksis, viste sig som oftest å være berettiget, og han har ved å motarbeide disse, spart mange for tap og skuffelser.

Den dag Det norske Myrselskap kunde åpne sin torvskole og forsokstorvfabrikk mente ing. Thaulow å ha gjennemført den største oppgave for myrsaken i vårt land. Imidlertid kom nedgangen og lam melsen etter krigen og gjorde at forventningene til dette foretagende blev skuffet.

Med ing. Thaulows bortgang er et avsnitt i Det norske Myrselskaps virksomhet avsluttet. Der venter nye oppgaver. Ved å ta disse opp og føre dem frem til tilfredsstillende resultater, vil Det norske Myrselskap hedre ing. J. G. Thaulows minde. Det skje.

TORVSTRØ SOM ISOLASJONSMIDDEL MOT FROST, OG MULIGHETER FOR DETTES PRAK-TISKE ANVENDELSE VED JERNBANER O. L.

Av ing. H. Dahle.

DET vil være vel kjent at frosten ikke trænger særlig dybt ned i våre torvmyrer. På vestlandet, hvor det jevnt over er relativt milde vintrer, regnes det således som meget når frostdybden i en av frosten formuldet myr går ned til 10—20 cm. under overflaten. I de nordlige landsdeler med strengere og lange vintrer, vil disse tall være en del større og i ugunstigste fall kanskje nå op i 35—45 cm. alt etter torvens art og vanninnhold.

Denne evne til å holde frosten ute skyldes blant annet materialets porositet, som hindrer hårrørskreftene i å gjøre sig gjeldende og dermed muliggjør kapilaritetsbrudd.

Likeså vil enhver som har befatning med eller har sitt arbeide i torvmyr ha lagt merke til at denne ikke vokser under frostens påvirkning, eller at det med andre ord ikke opstår nogen nevneverdig volumforøkelse under teledannelsen. I denne tilstand har altså myren ikke undergått nogen formforandring, eller man kan med et populært uttrykk si, at det frosne materiale ikke har vist synlige tegn på «tele-skytning». Også denne særpregede egenskap skyldes materialets porositet, d. v. s. dette er fylt med kanaler store nok til å gi plass for vannets omformning til is uten volumforøkelse tilfølge.

Allerede lenge og på forskjellig vis har vi forstått å gjøre oss